

- 2) Artikel 10, lid 3, van verordening nr. 469/2009 moet in die zin worden uitgelegd dat het feit dat op de datum van de aanvraag voor het aanvullend beschermingscertificaat in de betrokken lidstaat geen vergunning voor het in de handel brengen is afgegeven door die lidstaat, geen gebrek is dat overeenkomstig deze bepaling kan worden hersteld.

⁽¹⁾ PB C 22 van 23.1.2017.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 14 december 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Helsingin hallinto-oikeus — Finland) — procedure ingesteld door Anstar Oy

(Zaak C-630/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten — Geharmoniseerde norm EN 1090-1:2009+A1:2011 — Criteria voor de bepaling van de werkingssfeer van een norm die is vastgesteld door het Europees Comité voor normalisatie (CEN) onder een mandaat van de Europese Commissie — Ophangelementen die bestemd zijn om in beton te worden geplaatst vóór de uitharding daarvan en die worden gebruikt om schaalementen en metselschoren aan het geraamte van een gebouw te bevestigen]

(2018/C 052/14)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Helsingin hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Anstar Oy

in tegenwoordigheid van: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Dictum

Norm EN 1090-1:2009+A1:2011, met als opschrift „Het vervaardigen van staal- en aluminiumconstructies — Deel 1: Eisen voor het vaststellen van de conformiteit van constructieve onderdelen”, moet aldus worden uitgelegd dat producten als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, die bestemd zijn om in beton te worden geplaatst voordat dit hard wordt, binnen de werkingssfeer ervan vallen indien zij een dragende functie hebben, in die zin dat een bouwwerk zonder die producten onmiddellijk minder sterk zou worden.

⁽¹⁾ PB C 63 van 27.2.2017.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 7 december 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona — Spanje) — Wilber López Pastuzano / Delegación del Gobierno en Navarra

(Zaak C-636/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Status van langdurig ingezetene derdelanders — Richtlijn 2003/109/EG — Artikel 12 — Vaststelling van een besluit tot verwijdering ten aanzien van een langdurig ingezetene — In aanmerking te nemen factoren — Nationale regeling — Niet-inaanmerkingneming van die factoren — Verenigbaarheid)

(2018/C 052/15)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Wilber López Pastuzano

Verwerende partij: Delegación del Gobierno en Navarra

Dictum

Artikel 12 van richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen van derde landen moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat die, volgens de daaraan door een deel van de rechterlijke instanties van die lidstaat gegeven uitlegging, niet bepaalt dat de vereisten inzake bescherming tegen verwijdering van een langdurig ingezetene derdelander gelden voor ieder bestuurlijk besluit tot verwijdering, ongeacht de aard en de rechtsvorm van die maatregel.

⁽¹⁾ PB C 46 van 13.2.2017.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 5 december 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Corte costituzionale — Italië) — Strafzaak tegen M.A.S., M.B.

(Zaak C-42/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 325 VWEU — Arrest van 8 september 2015, Taricco e.a. (C-105/14, EU:C:2015:555) — Strafzaak wegens strafbare feiten ter zake van de belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Nationale wetgeving waarbij verjaringstermijnen worden vastgesteld die tot gevolg kunnen hebben dat delicten onbestraft blijven — Aantasting van de financiële belangen van de Europese Unie — Verplichting om bepalingen van nationaal recht die afbreuk kunnen doen aan de krachtens het Unierecht op de lidstaten rustende verplichtingen, buiten toepassing te laten — Legaliteitsbeginsel inzake delicten en straffen)

(2018/C 052/16)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte costituzionale

Partijen in de strafzaak

M.A.S., M.B.

in tegenwoordigheid van: Presidente del Consiglio dei Ministri

Dictum

Artikel 325, leden 1 en 2, VWEU moet aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter krachtens deze bepaling verplicht is om in het kader van een strafrechtelijke procedure wegens strafbare feiten ter zake van de belasting over de toegevoegde waarde bepalingen over verjaring die deel uitmaken van het nationale materiële recht, buiten toepassing te laten indien deze bepalingen eraan in de weg staan dat doeltreffende en afschrikkende strafrechtelijke sancties worden opgelegd in een groot aantal gevallen van ernstige fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Unie worden geschaad, of indien in die bepalingen voor gevallen van ernstige fraude waardoor die belangen worden geschaad, verjaringstermijnen zijn vastgesteld die korter zijn dan voor gevallen van ernstige fraude waardoor de financiële belangen van de betrokken lidstaat worden geschaad, tenzij niet-toepassing van de bepalingen in kwestie met zich meebrengt dat het legaliteitsbeginsel inzake delicten en straffen wordt geschonden doordat de toepasselijke wet onvoldoende nauwkeurig is, of doordat met terugwerkende kracht een wettelijke bepaling wordt toegepast waarbij voorwaarden voor vervolgbaarheid worden vastgesteld die strenger zijn dan die welke van kracht waren toen het strafbare feit werd gepleegd.

⁽¹⁾ PB C 195 van 19.06.2017.